

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 11. Hierosolyma a Saladino capta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Secul. XII. si eam Sicariis & nefandis latronibus
A.C. 1187. purgaret. Nempe Templarii nec in pace
 nec in bello Musulmannis parcebant.

Saladinus Tiberiadis arce in potestatem redacta, ad urbem Acriam, quæ ab antiquis Ptolemæis dicebatur, admovit exercitum, ex omnibus urbibus maritimis Christianos ejecturus, ut commercium cum Græcia ceterisque Europæ provinciis tolleret. Acria post biduum expugnata, Soldanus Christianis permisit; vel ibi manerent, vel cum uxoribus & liberis, rebusque, quas loco mobiles auferre possent, alio migrarent. Tum cepit urbes Jaffam, Naplusium, Sebastem, *Nazareth*, *Sefuriet*. Cæsaream, quod vim adhibere coactus fuisset, injectis ignibus crematam vastavit. *Hifa*, quam Scriptores nostri *Caifam*, & *Arsupb*, quam *Assur* vocant, permiserunt se Soldano. *Saida* seu Sidon quoque, priusquam vis afferretur, deditioem fecit. Berytus vero seu *Berut* trium septimanarum obsidionem sustinuit. Ascalon loco pretii, quo Rex Guido Lusignanus liber dimitteretur, Soldano traditur.

XI.

Hierosolyma a Saladino capta.

Tandem decima nona Septembris Saladinus, quod primum animo destinaverat, urbis Hierosolymæ obsidionem
 ex-

exorsus est. Quæ diu sine dubio repu-
gnare potuisset, nisi funesta pugna ad
Tiberiadem, Principum suorum capti-
vitas, ac tot urbium jactura, omnium
animos consternasset. Illud vero omnem
reliquam salutis spem ademit, quod in
ipsa urbe conjurationem deprehenderint,
cujus auctores erant quidam Saladini
Dux, Christianus Melchita, aliique ejus-
dem Ritus homines; haud sane pauci
enim Hierosolymæ degebant, Latinis,
a quibus se injuriis multis affectos quere-
bantur, insensissimi. Hinc cum Soldanus
certe sciret, hos portam unam civitatis
sibi prodituros esse, oblatas ab obsessis,
videlicet Sibilla Regina, Heraclio Pa-
triarcha & aliis Optimatibus deditio-
nis conditiones fastidiose rejecit, adjectis
minis; Musulmannorum gloriam ex-
poscere, ut ipsos ita haberet, sicut olim
incolæ Hierosolymitani ab eorum majori-
bus habiti fuissent, & septuaginta mil-
lium Musulmannorum Christiana crudeli-
tate obtruncatorum sanguinem vindi-
caret. Tum Regina Principesque Sol-
dano nunciari jubent, nisi condiciones
honestas concederet, ipsos & longo tem-
pore sua defensuros, & potius ultima
esse passuros, quam dederent urbem.
Cumque Saladinus suos ad consilium ad-
hibuisset, cuncti suaserunt, ne Chri-
stianos ad desperationem, qua excitante

Sæcul. XII.
A. C. 1187.

Sup. Lib.
LXIV.
p. 66.

Sæcul XII. omnia aufuri essent, adigeret. Itaque
 A. C. 1187 conditiones sequentes placuere: Urbem
 traderent & propugnacula omnia, quorum nullum liceret diruere. Viri nobiles & milites armati excederent, eisque daretur præsidium, Tyrum vel in quamcunque aliam urbem, quam elegerent, iturus. Populus egrediens in singula capita injunctam pensionem præstet, res mobiles sibi auferat, & addito præsidio deducatur.

Ita Saladino Hierosolyma traditur, die Veneris, secunda Octobris anno millesimo centesimo octogesimo septimo, obsidionis decima quarta. Heraclius Patriarcha omnem Ecclesiæ cultum, ornamenta argentea S. Sepulchri, laminas aureas argenteasque, quibus tegebatur, & plusquam ducenta nummorum aureorum millia abstulit. Et Soldani præfecti quidem obsistentes dicebant, privatorum solum bona per pacta inita avehili licere. Sed re ad Saladinum delata respondit: *Esset hic enimvero justa litigandi materia. Quia vero Christianis licentiam dedimus res suas, non exceptis Ecclesiis, auferendi, nulla eis conquirendi causa, vel Religionem nostram calumniandi præbenda est.* Ceterum virtutes, quæ in isto Principe eminebant, fidelitas in iis servandis, quæ promiserat, & munificentia fuere. Militibus suis

fuis pro omnibus militibus Christianis redemptionis pretium solvit, ac blanditiis honoribusque cumulos dimisit, Emiris supremi Ducis exemplum imitantibus. Reginam & Patriarcham comiter habuit. Multis millibus pauperum impostam per pacta deditiois pensionem condonavit, & ex suo arario aliquamdiu suppeditavit, unde ægrotis succurreretur. Equitibus Hospitalariis S. Joannis concessit, ut ex eorum ordine decem in Urbe remanerent, qui ægrotorum suorum per annum curam gererent.

Sæcul. XII.
A.C. 1187.

Ep. ap. Rog.
p. 645.

Christianis Latinis Hierosolyma egressis, Musulmani magnis clamoribus summam lætitiã professi sunt. Tumque Cruces dejecerunt, a primis Crucigeris, cum Hierosolyma potiti sunt, in multis urbis regionibus erectas. Has inter nulla magis spectabilis fuit quam illa ex cupro deaurato super supremum fornicem Ecclesiæ Templariorum posita. Quam cum cadere cernerent Christiani etiam orientales Schismatici lacrymas non tenuerunt. Eam Saladinus exinde Califæ Bagdatensi transmisit, quam ille tanquam homagium Prophetæ Mahometis Successori debitum per compitã raptari, conculcari, luto scœdari, & tandem in locum, quo cunctæ urbis spurcitia confluebant, projici jussit. Campanæ omnium Ecclesiarum Hierosolymæ

O 5 præ

Sæcul. XII.
A.C. 1187.

præcipiente Saladino contractæ. Ecclesiam vero Patriarchalem, olim magnam Moscheam, in loco, ubi Templum Salomonis steterat, extractam, ablatis omnibus Christianæ Religionis vestigiis, antequam intraret, aqua rosacea intus forisque ablui voluit, ac die Veneris sequente Religionis suæ Ritus restituit. In ea collocavit Cathedram miræ artis, olim a Nuradino Aleppi inchoatam, cui perficiendæ princeps ille sæpe manus proprias admovebat, edito voto, se eam in Ecclesia Hierosolymitana positurum, Christianis, ut sperabat, exinde ejectis. Ergo votum a Nuradino conceptum Saladinus implevit. In facie ædificii, ingredientibus adversa, hæc verba inscripta: *Servus Dei Joseph filius Job, semper Victoris, Rex Nacer Salab-eldin Inscriptionem hanc posuit, postquam Deus hanc urbem ipsius manibus occupavit, anno quingentesimo octogesimo tertio, ut gratias ageret, peccatorum suorum remissionem, & in omne tempus ejus misericordiam peteret.*

Reliquæ omnes Ecclesiæ in Musulmannorum templa mutatæ, excepta Ecclesia S. Sepulchri, quam Christiani Syri data pecunia redemerunt. In aliis Christiana mancipia cogebantur, imagines & picturas, quibus ornabantur eradere, muros abluere, & pavementum duro labore

labore detergere. Saladinus collegiis, Sæcul. XII. 2
 quæ olim Califæ & Soldani Antecessores A. C. 1187.
 sui Hierosolymæ condiderant, restitutis,
 iterum Theologiam & Jurisprudentiam
 Musulmannorum doceri iussit. Suade-
 bant Saladino non nulli, zelo Mahome-
 tano stimulati, ut Ecclesiam S. Sepulchri
 ceteraque sacra loca omnia destrueret,
 his enim permanentibus, Idololatriam
 Christianorum foveri, & continuo reno-
 vari injuriam, quam Messia inferrent,
 cum Passionis ejus vestigia colerent.
 Nam Musulmanni non Jesum sed Judam
 Cruci fuisse affixum credunt. His adde-
 bant; si cultus Religiosi materia Chri-
 stianis adimeretur, futurum, ut sublata
 belli, quod Sacrum putarent, causa,
 acquiescerent. At sagacioribus Musul-
 mannorum aliud videbatur. Hi suggere-
 bant Saladino; non oportere ipsum magis
 de Religione sua angere, quam Califam
 Omarum, qui hanc Ecclesiam servasset.
 Locis Sanctis deletis, ad paupertatem
 redactum iri urbem Hierosolymam, pere-
 grinis cessantibus, id est, fontibus di-
 vitiarum obstructis. Denique fore, ut
 ista Christianis Occidentis illata igno-
 minia, etiam Christianos Orientis offen-
 dat, qui ad seditionem commoti, ad
 defendendam causam communem Lati-
 nis, non levi reipublicæ periculo, jungi
 possent. Saladinus, his argumentis victus,
 omni-

Sæcul. XII. omnibus Christianis Sacra Loca invifendi
A.C. 1187. potestatem fecit, si modo inermes veni-
 rent, & imperata penderent.

Hunc in modum Hierosolyma in pote-
 statem Infidelium rediit, postquam ea
 Christiani Latini per annos octoginta
 octo potiti fuissent. Soli autem egressi
 sunt, nam Christiani Syri, Georgiani,
Ep. ap. Rog. Armeni & Græci ibi remanserunt. Re-
p. 645. gina Sibilla, Heraclius Patriarcha, cum
 Templariis, Hospitalariis & magna po-
 puli frequentia Antiochiam se recepe-
 runt. Multi alii Tripolim diverterunt,
 quibus Comes, ejusque satellites, eri-
 puerunt, quæ Saracenorum beneficio
 habebant; atque mulier aliqua, omni-
 bus rebus a Tripolitavis spoliata, cum
 jam non superesset, quo prolem suam
 aleret, ferina rabie occupata infantem
 suum in mare projecit. Christianorum
Jac. Vitr. non nulli Hierosolyma pulsi Alexandriam
c. 95. & in Siciliam navigarunt. Latinis autem
 in Oriente post illam cladem non nisi tres
 urbes, memoratu dignæ, Antiochia,
 Tyrus, & Tripolis superfuerunt (*).

§. XII.

(*) Cur omnipotens Deus idem & sapientis-
 simus permiserit, Terram Sanctam manibus Chri-
 stianorum eripi & rursus in Infidelium potestatem
 devolvi, nemini quidem mortalium temere scruta-
 tari licet; Sed præter multos alios Antonius
 Pagi hac de re ad hunc annum Numero V. ex
 Nangio